

мислення, встановленню більш тісного контакту між вчителем і школярами, активізує роботу учнів, вчить встановлювати причинно-наслідкові зв'язки.

Список використаних джерел

1. Кіосак О. Науково-теоретичні особливості використання інформаційних технологій в початковій школі. *Науковий вісник Ізмаїльського державного гуманітарного університету. Серія «Педагогічні науки»*. 2020. № 48. С. 112-120.
2. Андрієвська В. Етапи впровадження ІКТ в освітній процес початкової школи. *Професіоналізм педагога: теоретичні й методичні аспекти. ДВНЗ «Донбаський державний педагогічний університет»*. 2018. № 7. С. 38-49.
3. Романова А., Паламар С. Використання інформаційно-комунікаційних технологій на уроках літературного читання. *Молодий вчений*. 2023. № 7 (119). С. 42-47.
4. Крива М., Дрись М., Ващишин А. Використання інформаційно-комунікаційних технологій в організації дидактичних ігор у початковій школі. *Вісник Львівського університету. Серія педагогічна*. 2018. Вип. 33. С. 117–125.
5. Державний стандарт початкової освіти [чинний від 21 лютого 2018 р]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/87-2018-%D0%BF#Text> (Дата звернення 15.04.2024 р.)

ПЕДАГОГІКА ПАРТНЕРСТВА ЯК ЗАПОРУКА УСПІХУ ЗДОБУВАЧА ПОЧАТКОВОЇ ОСВІТИ

Антоняк Софія Борисівна,

здобувачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти 2 року навчання факультету педагогічної освіти Львівського національного університету ім. І. Франка.
Науковий керівник: Галюка Ольга Степанівна, доктор філософії, асистент кафедри початкової та дошкільної освіти Львівського національного університету ім. І. Франка

Ключові слова: педагогіка партнерства, взаємодія сім'ї та школи, освітній процес, Нова українська школа.

На сьогоднішній день ми постійно отримуємо нові виклики у сфері освіти. Перед педагогами постійно постають нові вимоги, які часом відрізняються від попередніх. Найпоширенішими вимогами є ті, які потребують сучасних підходів, але зараз надзвичайно важливими є питання методики виховання дітей в сім'ї та школі і співпраця батьків із класним керівником. Саме Нова українська школа (НУШ) сприяє цьому, адже концептуальні засади НУШ передбачають освоєння педагогами двох основних новацій – компетентнісної парадигми освіти й педагогіки партнерства.

Зміна освітнього середовища – це зміна ставлення до дитини: повага, увага до неї та прагнення знайти оптимальний спосіб для її ефективного навчання [2]. У НУШ одним із найважливішим є – педагогіка партнерства, яка є ключовим компонентом формули Нової української школи, це взаємна повага до особистості, це педагогіка з особистісно орієнтованим навчанням у центрі якого – дитина [1, с.13].

Багато праць присвячено проблемам співпраці школи та батьків, зокрема дослідження Н. Тіхонової, М. Харчук, О. Поляновської, І. Стешиц, О. Сесик, О. Сухомлинської. Перелік праць є величезним, адже це надзвичайно важлива тема. Кожен із науковців трактував визначення «педагогіка партнерства» по-різному, але кожен з них наголошував на важливості створення правильних взаємин між школою та батьками, щоб створити комфортне освітнє середовище для дітей.

Педагогіка партнерства – це напрям педагогіки, що є системою методів і прийомів виховання і навчання на засадах гуманізму та творчого підходу до розвитку особистості [3, с. 2]. В основі педагогіки партнерства – взаємодія та спілкування з батьками. Учні, батьки та вчителі, об'єднані спільними цілями та прагненнями, є добровільними й зацікавленими співниками, рівноправними учасниками освітнього процесу, відповідальними за результат. Учитель має бути другом, а родина – залучена до побудови освітньої траєкторії дитини. Педагогіка партнерства визначає істинно демократичний спосіб співпраці педагога і дитини, який не відкидає різниці в їхньому життєвому досвіді, знаннях, але передбачає безумовну рівність у праві на повагу, довіру, доброзичливе ставлення і взаємну вимогливість [4, с. 223].

То в чому ж полягає педагогіка партнерства? Слід пам'ятати, що у педагогіці партнерства усі учасники освітнього процесу (сім'я, вчитель, учень) – є рівні. До однієї з функцій вчителя входить організувати освітній процес так, щоб заохотити учня робити певне завдання без примусу, а з зацікавленістю. Адже, як зазначено вище, вчитель та учень – рівноправні учасники освітнього процесу. Цей підхід є дуже важливим, бо це водночас забезпечує управління освітнім процесом учителем, але й дає учневі діяти самостійно. Це сприяє доброзичливій атмосфері та взаємоповазі у класі.

Але не менш важливі функції мають виконувати батьки, бо необхідною умовою успіху здобувача освіти є – встановлення та регулювання взаємин між школою та сім'єю. Якщо у вчителя обов'язки входить підготувати вдало урок та заохотити дитину до навчання, то у обов'язки батьків входить брати безпосередню участь в освітньому процесі, а саме сприяти зацікавленості дитини до навчання та регулювати поведінку відповідно норм. Досить актуально звучать слова В. О. Сухомлинського і сьогодні: «Час і батькам, і вчителям глибоко усвідомити, що ні школа без сім'ї, ні сім'я без школи не можуть впоратися з найтоншими, найскладнішими завданнями становлення людини» [5, с. 543].

Ми виділили декілька правил, при дотриманні яких, партнерський підхід буде ефективніший:

– *взаємоповага та відкритість*: усі учасники освітнього процесу повинні відчувати, що їхні думки, ідеї є важливі та почуті. Відкритість до спілкування та повага до думки кожного забезпечать успішну взаємодію;

– *активна участь батьків в освітньому процесі*: важливо залучати батьків до участі в процесі навчання за допомогою партнерства у вихованні та навчанні дитини;

– *відкрите спілкування*: вчителі, батьки та учні повинні мати можливість відверто обговорювати будь-які питання чи проблеми, що виникають у навчальному процесі. Спільне знаходження рішень та підтримка одне одного сприяють успішному розвитку дитини;

– *розуміння та підтримка індивідуальних потреб учнів*: вчителі та батьки повинні бути готові адаптувати освітній процес до потреб кожної дитини, враховуючи їхні індивідуальні особливості та можливості;

– *саморозвиток*: участь в педагогіці партнерства передбачає постійне навчання та вдосконалення як вчителів, так і батьків. Важливо збагачувати свої знання та навички, щоб зробити освітній процес кращим для дітей.

Отже, педагогіка партнерства – це інноваційний підхід до освіти, який ґрунтується на взаємоповазі, співпраці та спільній відповідальності за результати навчання. Цей підхід передбачає активну участь батьків, учнів та вчителів у створенні сприятливого освітнього середовища, яке відповідає індивідуальним потребам кожної дитини. В Україні педагогіка партнерства активно впроваджується в рамках реформи Нової української школи. НУШ ставить за мету створити більш особистісно орієнтоване та гнучке освітнє середовище, яке відповідає індивідуальним потребам кожної дитини. Педагогіка партнерства є ключовим компонентом НУШ, адже вона сприяє співпраці між батьками, вчителями та учнями для досягнення цієї мети. До основних переваг педагогіки партнерства входить: підвищення мотивації та зацікавленості учнів, покращення успішності учнів, хороші взаємини між педагогом та сім'єю, сприятливе освітнє середовище.

Список використаних джерел

1. Нова українська школа. Концептуальні засади реформування середньої школи. Загальна редакція \ Грищенко Михайло та ін. Київ, 2018.
2. Нова українська школа. URL: <https://mon.gov.ua/ua/tag/nova-ukrainska-shkola>
1. Кравчинська Т.С. Педагогіка партнерства – основні ідеї, принципи та сутність. URL: <https://lib.iitta.gov.ua> (Дата звернення 16.04.2024 р.)
3. Партнерство в освіті та соціальній роботі: сучасні виклики та перспективи: матеріали міжвузів. наук.-практ. конф. (Хмельницький, 22 лют. 2022 р.). Хмельницький: ПП «А. В. Царук», 2022. С. 222-225.
4. Сухомлинський В. О. Вибрані твори в п'яти томах. Том 5. К. : Видавництво «Рядянська школа», 1977. С. 543-560.

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ І МОЖЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ЧЕРЕЗ МУЗИЧНЕ МИСТЕЦТВО В УМОВАХ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ

Барко Михайло Юрійович, аспірант кафедри педагогіки і психології початкової освіти Глухівського національного педагогічного університету імені Олександра Довженка.
Науковий керівник: Пішун Сергій Григорович, кандидат педагогічних наук, доцент кафедри педагогіки і психології початкової освіти

Ключові слова: культурна компетентність, молодші школярі, музичне мистецтво, нова українська школа

Музичне мистецтво відіграє важливу роль у формуванні культурної компетентності молодших школярів в умовах Нової української школи. У сучасному освітньому контексті формування культурної компетентності через музику стає актуальною проблемою, оскільки воно сприяє розвитку різних аспектів культурного самовизначення, естетичного смаку та взаєморозуміння. Музичне виховання може стати ефективним інструментом для формування культурної компетентності учнів, оскільки воно сприяє їхньому знайомству з різноманітними культурними традиціями та мистецтвом різних народів світу. Крім того, музика має потужний емоційний вплив,